

30.

Прођи, луче, куд те срце вуче!
Срце вуче поред твоје куће. —
А што вуче, кад је било јуче? —
Било јуче, па видило луче,
Јуче било, па се намалило.

31.

Није ружно, да ја љубим ружно —
Ружну нећу, за лепом умрећу.
Ал' ми наип ружну намећеду,
Хоће мени срце да изеду! —
Водем лепу, ма сирота била,
Него ружну, да је на њој свила:
Свила бити, па се подерати,
Ружна мени до гроба остати!

*

32.

Хајде, друго, да се ревенимо,
Да заједно швалере држимо:
Ја јединца, а ти ћеш мезимца,
Ја млађега, а ти старијега.